

10. HODINA 5. 12. 2019

Pozitivismus

poč. 19. stol. – kult exaktních věd, přenášení tezí a hypotéz z biologie a fyziky na literaturu proti teologii a metafyzice

literatura: odvozování literárních textů z faktorů, které je podmiňují (životopis autora)

důraz na kauzalitu

metoda sociologická, biologická, genealogická geografická, biografická

Ruský formalismus

10.–20. léta 20. stol.

propojení lingvistiky a literární vědy

zkoumání jazyka jako materiálu umělecké literatury: jazyk praktický vs. básnický

fabule vs. syžet

zvuk, rytmus, stavba verše

Roman Jakobson

Vladimir Propp

Strukturalismus

Ferdinand de Saussure, Kurs obecné lingvistiky (1916)

signifié vs. signifiant

Pražský lingvistický kroužek (zal. 1926)

literární dílo jako znak

kompozice, snaha o popsání celku vztahů, které spojují prvky do systému

dílocentrická, synchronně orientovaná literární věda

Jan Mukařovský

Claude Lévi-Strauss

naratologie: Gérard Genette, Roland Barthes, Claude Bremond, Algirdas J. Greimas, Tzvetan

Todorov

Nová kritika

30. léta

dílocentrická škola

jazyk poezie (konotativní) vs. jazyk vědy (denotativní)

polysémie

close reading

zájem o lyriku

Cleanth Brooks, Thomas Stearns Elliot, René Wellek, Austin Warren